

[Rasting.]

handling af de foreliggende problemer, for det ser ud, som om man skulle sluge karmelen i to portioner, nemlig først selve arvelovsforslaget — det kunne være, hvad det være ville — og dernæst, når man havde taget det, også de deraf følgende konsekvenser, som vi nu står overfor. Jeg ville have anset det for rigtigt, om man ikke var gået denne de små skridts politiks vej, men åbent og ærligt havde bekendt kulør og sagt, at her står vi overfor et samlet forsøg på at forhøje arveafgifterne.

Det er også symptomatisk, at 3. arveklasse i dette forslag bliver optaget i den dyre afgiftsklasse C, som forslaget betegner den, hvorimod man måske skønsomt kunne have forventet, at den var blevet optaget sammen med den øvrige familie under slægtsarven eller familiearven, men således skulle det ikke gå.

Jeg må altså på dette punkt, selve anledningen til forslagens fremsættelse, have lov til at give udtryk for dette hjertesuk. Det var kedeligt, at vi ikke fik vort ønske opfyldt om en samtidig fremsættelse af de to forslag, idet konsekvenserne da havde været mere overskuelige og vi straks havde været klar over dem.

Ikke blot anledningen til lovforslagets fremsættelse, men også selve dets indhold, giver mit parti grund til misfornøjelse, og jeg kan, ligesom ordføreren for partiet venstre (Henry Christensen), sige, at mit parti kan ikke medvirke til gennemførelsen af arveafgiftsforhøjelserne i det foreslåede omfang. For den af arveafgiftsklasserne, som er betegnet med bogstavet A — altså den, som omfatter den egentlige familie, de nære familieforhold: arveladerens ægtefælle, afkom, adoptivbørn, disses afkom o. s. v. o. s. v. — er der sket en så eklatant forhøjelse af afgiftsbeløbene, at man i sit stille sind begynder at operere med begrebet konfiskation.

Hvis det drejer sig om arvelodder på 50 000—100 000 kr., kommer man, som det fremgår af skalaen i lovforslaget, op på en afgift af 1 620 kr. af 50 000 kr. og 8 pct. af resten. I dette øjeblik — altså så længe den foreslåede reform ikke er gennemført — er procenten 6; der er således tale om en forhøjelse fra 6 pct. til 8 pct. Tager vi en større arvelod, f. eks. på 100 000—200 000 kr.,

bliver procentsatsen 15; nu er den 9. Går vi videre til arvelodder, der ligger på 200 000—500 000 kr., bliver procentsatsen 25, medens den i øjeblikket er 12 — altså mere end en fordobling, og er arvelodden endnu større, bliver procentsatsen 35, medens den i dag er 16. Kommer vi helt op på millionniveauet, hvor procentsatsen i øjeblikket er 20, foreslås den sat til 45.

Altså, for de virkelig betydelige formuers vedkommende, hvadenten de er bundet i forretninger i byerne eller i større bedrifter på landet, er der tale om en fordobling eller mere. Jeg vil i denne forbindelse gerne med mine egne ord understrege de tanker, som venstres ordfører gav udtryk for, idet jeg ønsker at sige, at det forekommer mig, at vi på dette område — hvor vi altså finder os indenfor den nærmeste families kreds — dersom vi gennemførte dette, ville være i færd med at undergrave familieøkonomien. De store virksomheder, forretningsvirksomheder i byer og landbedrifter på landet, ville blive forringet, decimeret. Man kunne regne med, at det vil blive så uuhørt vanskeligt for indehaveren af en sådan landbedrift, hvor man arbejder med meget stor kapitalinvestering og med et begrænset udbytte, at der måtte optages lån. Vedkommende indehaver ville miste sin økonomiske selvstændighed, og hvad ville så i det lange løb enden blive, ikke blot for disse grelle tilfældes vedkommende, men også for de almindelige byerhvervs, for hele den private forretningsinvesterings vedkommende? Det ville blive den, at det offentlige måtte træde til, og at det offentlige, det vil sige staten, ville få hals- og håndsret over disse dele af erhvervslivet. Det er en skatteforhøjelse, der står i stærk modstrid til, hvad der i virkeligheden er tidens tarv: at skatterne i vort samfund må ned, hvilket også ordførere for mit parti i deres kritiske indlæg vedrørende den højtærede økonomi- og arbejdsministers redegørelse og vedrørende lovforslagene om direkte skatter og forbrugsafgifterne tydeligt og klart gav udtryk for, hvilket jeg for mit eget vedkommende og på partiets vegne stærkt vil understrege.

Det provenu, som er beregnet at skulle fremkomme på denne drastiske måde, ved denne drastiske forhøjelse af arveafgiften, er ialt beregnet at skulle udgøre ca. 13 mill. kr., idet det jo i bemærkningerne til lovfors-